

[Justitsministeren.]

delse mellem justitsministeriet og rigspolitichefen, som er et af hovedpunkterne i den ved enhedspolitiloven af 18. maj 1937 indførte ordning. Kommissionen sammenfattede sin kritik i tre punkter: for det første fandt man, at et unødvendig stort antal sager blev underkastet dobbeltbehandling, fordi de måtte passere rigspolitichefens embede, forinden ministeriet traf afgørelse i sagerne. Dernæst kritiserede kommissionen, at delingen af politiets regnskabsvæsen mellem justitsministeriet, rigspolitichefen og de lokale politimyndigheder vanskeliggjorde en effektiv kontrol med politiets økonomiske administration. Og endelig fandt man, at den nære kontakt, som var etableret mellem rigspolitichefen og politiets organisationer, indebar en fare for tilsidesættelse af vigtige hensyn, bl. a. til statens økonomi.

Forvaltningskommissionens flertal anbefalede, at de påpegede mangler blev afhjulpvet ved, at rigspolitichefens og justitsministeriets funktioner blev samlet i et direktorat eller generaldirektorat, hvis leder — på samme måde som generaldirektørerne for statsbanerne og post- og telegrafvæsenet — fik direkte referat til ministeren. Man henviste herved til, at de funktioner, der påhviler politiets centrale ledelse, overvejende er af teknisk art, og at man derfor — på samme måde som det sker i de eksisterende generaldirektorater — burde tilstræbe et snævert samarbejde mellem fagfolkene — in casu politifolkene — og det departementalt uddannede personale med det formål at nå frem til en mere alsidig og sagligt begrundet stillingtagen til de foreliggende problemer, end den hidtidige ordning muliggjorde.

I maj 1950 nedsatte justitsministeriet et sagkyndigt udvalg med den opgave at overveje mulighederne for at gennemføre en ændring af politiets øverste ledelse. Dette udvalg, hvis betænkning sammen med lovforslaget er fremsendt til de ærede medlemmer, erkendte vel, at der er knyttet administrative fordele til den foreslåede direktoratsordning, men fandt, at der specielt for politiets vedkommende foreligger en række modhensyn, som på afgørende måde taler imod gennemførelsen af denne ordning.

Udvalget har i sin betænkning, side 67—69, udførligt redegjort for disse modhensyn, hvis afgørende betydning jeg ganske kan tiltræde. Som det vigtigste skal jeg her fremhæve nødvendigheden af, at politiet, hvis virksomhed jo ikke sjældent medfører indgreb i den enkelte borgers daglige tilværelse, er undergivet tilsyn af en af politiet uafhængig administrativ myndighed, om hvis upartiskhed ved behandlingen af klager over politiet borgerne ikke har grund til at nære tvivl.

Medens et mindretal indenfor politiledelsesudvalget bl. a. ud fra de nævnte hensyn foretrak at bevare den nuværende ordning med mindre ændringer, anbefalede udvalgets flertal, at man søgte at opnå de med direktoratsordningen forbundne fordele ved at samle politiets ledelse i 2 kontorer i justitsministeriet, hvorved man efter flertallets opfattelse ville undgå direktoratsordningens uheldige sider. Jeg henviser herom til den udførlige redegørelse i udvalgets betænkning, side 70—74.

Jeg kan ikke tiltræde dette forslag — den såkaldte departementsordning. Jeg lægger herved navnlig vægt på, at det efter forslaget er tanken, at personalet i de 2 kontorer i ministeriet delvis skulle bestå af egentligt politipersonale, således at ministeriet ikke ville fremtræde som en af politiet helt uafhængig myndighed.

Jeg finder det derfor rigtigst at bevare den nuværende ordning med en deling af politiets centrale ledelse mellem justitsministeriet og rigspolitichefen, dog således at de ulemper, som forvaltningskommissionen har påpeget, afhjælpes ved de lovændringer og administrative foranstaltninger, der er nærmere omtalt i bemærkningerne til lovforslaget, hvortil jeg henviser.

Lovforslaget har været genstand for forhandling med de myndigheder og organisationer, som var repræsenteret i politiledelsesudvalget. De institutioner og foreninger, hvis repræsentanter i udvalget anbefalede departementsordningen, har principielt fastholdt dette standpunkt, men har dog ikke stillet sig afvisende overfor justitsministeriets ønske om opretholdelse af den gældende ordning med de nu foreslåede ændringer. De øvrige i politiledelsesudvalget repræsenterede myndigheder